

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งระบุไว้ในหมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษามาตรา 24 (3) ที่กำหนดว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ จัดเนื้อหาสาระกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน จัดการเรียนการสอนให้ผสมผสานกับสาระความรู้ทุกด้านไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมให้ผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ มีความรอบรู้และจัดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ โดยจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 12-14)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิต ศีล โลกทัศน์และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาให้เข้าใจ ฝึกฝนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้สื่อสาร การเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดี

ต่อกัน เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเองและชุมชน สังคม ประเทศชาติ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่เยาวชนควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 15)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นทักษะทั้ง 5 ด้าน คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด การใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม รวมทั้งสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทักษะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง สังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ มีความสามารถในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการอ่านนับว่าเป็นหัวใจในการเรียนรู้ ผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการอ่านได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบต่าง ๆ กล่าวคือ มีความพร้อมในการอ่าน สามารถใช้สติปัญญาแปลความหมายสิ่งที่อ่านและเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนกับสิ่งที่อ่านได้ ดังนั้น การอ่านจึงมีความจำเป็นและมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือ ทำให้ได้รับความรู้ ความคิด ตลอดจนแนวทางในการดำรงชีวิตทุกแง่มุม ทางอ้อมคือ ทำให้เขียนหนังสือไม่ผิด ช่วยให้อ่านหนังสือได้คล่องแคล่ว และมีนิสัยรักการอ่าน (กรมวิชาการ. 2545 : 7)

การอ่านจับใจความเป็นทักษะสำคัญ เพราะสามารถช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง สำหรับผู้เรียนวิชาต่าง ๆ ทุกสาขา ผู้เรียนจะใช้ทักษะการอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันนี้เทคโนโลยีรุดหน้าไปเรื่อย ๆ มีการวิจัยสิ่งแปลกใหม่ตลอดเวลา การอ่านจับใจความจะทำให้ผู้อ่านรู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์และทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก ตลอดทั้งทำให้การดำรงชีวิตประจำวันเป็นปกติสุขและมีคุณภาพ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้เป็นการพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่านช่วยให้ได้ความรู้ ความบันเทิงและความคิดสร้างสรรค์จรโลงโลก เป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ ทำให้ผู้อ่านรู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของโลก ส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคมและประเทศชาติ ทำให้การดำรงชีวิตประจำวันเป็นปกติสุข การอ่านจับใจความจะทำให้ผู้อ่านรู้จักวิเคราะห์ ช่วยให้มีความสนใจและเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน กล่าวว่าการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียน

จับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ คือ ไม่รู้เรื่องก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย

ปัจจุบันปัญหาที่พบมากในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คือ ปัญหาการอ่านจับใจความ สาเหตุมาจากนักเรียนอ่านหนังสือแล้ว ไม่สามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีนิสัยรักการอ่านหนังสือ ส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนจำนวนหนึ่งอ่านจับใจความไม่เป็น หรืออ่านได้ซ้ำทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน ซึ่ง วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 188-189) กล่าวว่า พฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย มักพบปัญหาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยในระดับ ร้อยละ 52-70 สมรรถภาพที่ได้คะแนนในระดับต่ำได้แก่ ทักษะการอ่านจับใจความ ปัญหาในการอ่านจับใจความ ครูมีชั่วโมงสอนมาก มีภาระอื่น ๆ ต้องรับผิดชอบ ไม่มีเวลาเตรียมการสอน ครูขาดเทคนิควิธีสอน ครูไม่รู้จิตวิทยาสำหรับเด็ก การสอนแยกส่วนเป็นส่วนย่อยไม่สอนแบบองค์รวม ทำให้เด็กขาดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จำเรื่องราวไม่ได้ ด้านนักเรียนอ่านไม่ออกจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ ด้านเจตคติและพฤติกรรมการเรียนนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจเรียนและไม่รับผิดชอบต่อกงานที่ครูมอบหมาย นอกจากนี้ น้ำอ้อย อริยสุขสกุล (2546 : 3) กล่าวว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความเป็นปัญหาที่สำคัญ ส่งผลต่อการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านจับใจความของเรื่องได้ มีความเข้าใจเนื้อเรื่องอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากครูใช้วิธีการสอนแบบเดิม ครูขาดความพร้อมในการสอน การสอนไม่มีการวางแผนที่ดี เรื่องที่นำมาอ่านยากเกินไป และขาดสื่อการสอน จากข้อมูลดังกล่าว เป็นตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนว่า นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย และจากประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า นักเรียนมีปัญหาในเรื่องทักษะการอ่านมากที่สุด โดยเฉลี่ย 4.52 โดยเฉพาะการอ่านจับใจความ กล่าวคือ นักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจในสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน และไม่สามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ทำให้นักเรียนไม่สามารถที่จะตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน หรือจับประเด็นเนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2554 : 66)

การอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นวิธีการสอนอ่านวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาการสอนอ่านเพื่อจับใจความได้ดี เพราะมีการจัดกิจกรรมหลาย ๆ อย่างซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดตีความ วิเคราะห์ วิจัย จากเรื่องที่อ่าน เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนเกิด

ทักษะทางภาษาส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น งานวิจัยของ ลือชัย สุรมิตร (2549 : 79) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อจับใจความมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.31/80.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานแสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้า และอุไรวรรณ บุญล้อม (2550 : 71) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.30/84.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียน ซึ่ง สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนการอ่านจับใจความและพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นตามเกณฑ์

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน จับใจความวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่เรียนในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ บทเรียนดียิ่งขึ้น สามารถจำเนื้อหาในบทเรียนได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ และสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน มีความ สามารถในการอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว อันเป็นแนวทางในการปรับปรุง การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นการส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย สูงขึ้นด้วย

คำถามการวิจัย

ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อศึกษา ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน
โดยใช้แบบฝึกทักษะ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้โดย
ใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน
โดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียน
จำนวน 55 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2555 ซึ่งจัดห้องเรียนแบบลดความสามารถ
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 มีนักเรียน
จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
2. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านจับใจความ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
 - 2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียน
3. ระยะเวลาในการวิจัย
ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1/2555 ถึง ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2555

4. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง
คล่องแคล่ว

2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล

ประกอบ

5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องโดยให้ผู้อ่านเรื่องที่กำหนดให้ โดยการอ่านแล้วตั้งคำถามจากการอ่าน จดบันทึกข้อมูล เล่าเรื่อง แสดงความคิดเห็น และแปลความให้เข้าใจตรงกับผู้เขียนที่ต้องการสื่อกับผู้อ่านได้ เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่องนั้น ๆ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ จะสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญตรงกับเรื่องที่ตนอ่านได้

แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษาและการใช้ภาษาของผู้เรียน สามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเองได้ ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทน ในการวิจัยครั้งนี้เอกสารที่ใช้เป็นสื่อการสอนจัดทำเป็นชุด แบบฝึกทักษะได้คัดเลือกเนื้อหาจากบทเพลง 2 บท นิทาน 2 เรื่อง สารคดี 2 เรื่อง ข่าวทั่วไปจากหนังสือพิมพ์ 2 เรื่อง และบทความ 2 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 ชุด

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า จะเกิดการเรียนรู้เป็นที่พึงพอใจตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก (E₁) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทุกคน ที่ได้จากการเก็บคะแนนจากแบบประเมินตรวจสอบผลงาน แบบประเมินการเรียงลำดับเหตุการณ์ แบบประเมินการเขียนเรื่องใหม่ แล้วหาคะแนนเฉลี่ยแต่ละทำแยกคะแนนเต็มสิบ

80 ตัวหลัง (E₂) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยคำนวณจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความกระตือรือร้น ความร่วมมือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตราชภัฏมหาสารคาม ทั้งเชิงบวกและลบ ที่มีต่อแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ ซึ่งได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความและมีนิสัยรักการอ่าน มีคุณธรรม มีความสามัคคี เรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข
3. ครูได้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
4. สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้กระบวนการวิจัย ตามแนวคิดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ